

Hayat Oyununda Son Perde Ve Kapanış

— kafkaslar · 18 Kasım 2019

Hayat Oyununda Son Perde Ve Kapanış

Buz gibidir her şey çoğu zaman dünyada
Bir kaçış, bir yokoluş, bir varoluş hikâyesidir
Bazen bir dönüm noktasıdır,
Bazen de tanıdık bildiğimiz
Aslında tanıyamadığımız insanların
İç yüzünü, düşüncelerini öğrenmedir
Hayatın içinde yaşadıklarımız.

Hani bazen dostumuz,
Bazen kardeşimiz,
Yakınlık, uzaklık,
Aslında çoğu zaman nasıl aldanıştır.
Avunmadır, avuturlar, avunuruz,
Dostum, kardeşim diyerek.
Ne zaman ki gerçekler karşımıza çıkar,
Yakıcı nefesiyle olmadık zamanda yüzümüze sıcaklığını üfler,
Bir anda irkilir, kendimize geliriz o yakıcılığın etkisiyle
Ama geçtir, ama erkendir kendimize geliş,
Ya anlarınız yada anlamayız çevremizi saranların ne olduğunu
Vardırılar,yokturlar,
Varız,yokuz.

Hayatın içinde her zaman cilveli bir oyundur yaşam
Tek perdelik veya bitmek bilmeyen perdelik.
Ama ne olursa olsun
Hayat oyununda son perde ve kapanış diyebilmeliyiz her zaman.

Bazen son perdenin bitimi zannederiz
Kapılırsak oyunun akışına ve oyunun cilvesine,
Sürükleniriz oyunun kapanmak bilmeyen perdesinde,
Oyun devam eder bitmek bilmez, ama biz biteriz.
Bitmek istemiyorsak fark edeceğiz son perdede ki oyunu
Bakmayacağız sağımıza, solumuza,

Çekinmeden, bazen de tüm kayıplarımızı düşünmeden
Koyabilmeliyiz oyuna son noktayı
Yâda devam eden oyunda tüm oyuncular
Olmadık zamanda bizi noktalayacaklar.

Ama ne olursa olsun
Hayat oyununda son perde ve kapanış diyebilmeliyiz her zaman
Ve sahnedeki tüm oyunculara son selamı vererek
Çekilmesini bilmeliyiz dünyamıza.

Seçim kendimize ait,
Kazanmak istiyorsak hayat savaşını
Değerlerimizi yitirmeden başımız dimdik,
Mağrur, dürüst, alnımız açık,
Her şeyimizi kaybetmek pahasına da olsa,
Oyuna kendimizi kaptırmadan
Çekilmesini bilmeliyiz oyunun son perdesini beklemeden,
Bırak oyuna devam etmek isteyenleri kendi haline
Onlar varlığın içinde zaten bizi fark etmezler.
Onlar için ha varız, ha yokuz,
Fark edilmek istiyorsak varlığımızla oyuna katılmalıyız,
Hele birde onlar gibi olup, onlar gibi davranırsak
Değerlerimizi kaybettiğimizde başrolü de kaparız,
Diğer türlüde ezilir, ezildikçe küçülür, küçüldükçe de alçalırız
Alçaldığımız noktada onlar için bir piyonuz artık.

Kendimiz olmak, kendimiz olarak yaşamak,
Küçülmeden, alçalmadan, korkularımız olmadan,
Alnımız açık değerlerimizi kaybetmeden,
Hayat oyununda son perde ve kapanış diyebilmeliyiz her zaman.

Dinçer Demirel